

Scrisoare deschisă

Președintelui R. Moldova, dlui Nicolae Timofti,

Președintelui Parlamentului, dlui Igor Corman,

Primului ministru, dlui Iurie Leancă

Stimată conducere a Republicii Moldova,

Aduc în fața Domniilor Voastre o problemă majoră, de interes public, generată îndeosebi de perioada Voronin, dar care, de la un an la altul, cade de pe agenda actualei guvernări din neînțelegere sau neputință. Un mare înaintaș de-al nostru spunea, la începutul secolului XX, că națiunile care vor ști să-și păstreze pădurile, vor avea viitor. Nu mă voi referi la măcelul pădurilor basarabene din secolul XIX, apoi din perioada sovieto-comunistă, când R. Moldova a ajuns să dețină cel mai mic procent de împădurire din fosta URSS și Europa. Abia în 1990, primul Parlament al R. Moldova a plasat pădurile în categoria problemelor de interes național, iar prin Constituția din 1994, ele au devenit un bun al poporului, fără drept de privatizare. În primul deceniu de Independență s-au făcut pași importanți pentru a crea cadrul juridic național, a extinde ariile protejate de stat și suprafețele împădurite, a reîntoarce în ecosistemele silvice speciile autohtone. Din păcate, acest proces vital pentru pădurile R. Moldova și refacerea echilibrului ecologic a fost curmat în perioada dictaturii lui Voronin, când au apărut rețele și clanuri organizate pentru a stoarce câștiguri ilicite din bogățiile naturale ale țării. În scurt timp, pădurile au fost transformate într-o sursă de jaf și profit uriaș pentru unii demnitari, în vânțatori regale de tip „Pădurea Domnească”, în distracții și orgii cât mai departe de văzul oamenilor. Prestigiul domeniului în timpul șefiei lui An. Popușoi a cunoscut nu un declin, ci o prăbușire, prin fugăria sau reducerea la tăcere a silvicultorilor de frunte, prin promovarea nespecialiștilor – membri ai partidului comunist – și, mai ales, prin crearea unei rețele de colectare la negru a banilor. Primele mărturii ale victimelor impuse să adune bani din tăierea pădurilor pentru cei de „sus” arată că anual, la centru, se aduceau 25-40 de milioane de lei. Evident că și cei de „jos” își luau partea lor tot din contul tăierii și distrugerii pădurilor. Paralel cu strângerea banilor, caravane întregi cu lemn ca aurul se recolta și se aducea la construcția de palate ale unor euromilionari, politicieni, miniștri, procurori, judecători, polițiști, demnitari etc. Ei asigurau derularea procesului de jefuire a Fondului Forestier Național și garantau neaplicarea legii pentru crime ecologice și tăierea pădurilor poporului. Drept rezultat a fost încurajată și dezvoltată Piața neagră a produselor de lemn, care anual înghițea și mai înghițe zeci și sute de milioane de lei neimpozabili. Ar fi o iluzie să considerăm că piața neagră a dispărut după aprilie 2009. Și astăzi, economia tenebră și rețele de colectare la negru a banilor, continuă să devoreze sute și mii de arbori valoroși, care reprezintă fondul genetic și semincier al pădurilor moldovenești.

Dar, dincolo de birul tot mai greu plătit de silvicultori din contul tăierii și distrugerii pădurilor, tagma profitorilor a reușit să elaboreze scheme și să ocolească Constituția R. Moldova, să pună mâna în întregime pe Fondul

Forestier. Astfel, ei au promovat prin Hotărâre de Guvern (V.Tarlev) un Regulament situat mai presus de Constituție, Regulament prin care au recurs la un șiretlic – privatizare camuflată cu numele de arendă pe 49 de ani. Se cunoaște îndemnul lui An. Popușoi – luați în arendă cât mai multe păduri, că pe urmă o să le privatizați! (Cazul pădurii „Țiganca” de lângă Trebujeni cu implicarea ex-președintelui V.Voronin vorbește de la sine). În scurt timp, din Fondul Forestier Național, sub masca arende, chiar contrar Regulamentului lor, au fost înstrăinate peste 11 500 de hectare. Comunitățile locale (Sociteni etc.) au simțit că li se fură pădurile strămoșești și au ripostat. E un început de nemulțumire în masă, generat de abuzurile grave de la „Moldsilva” și Regulamentul de camuflare a privatizării pădurilor.

Stimată conducere a Republicii Moldova,

Împreună cu alți oameni de bună credință am crezut și eu că după aprilie 2009 se va face dreptate și pădurilor noastre, și silvicultorilor onești. Au trecut mai bine de 3 ani de când a fost destituit An. Popușoi, dar modelul construit de el în Fondul Forestier Național, din păcate, nu a fost demolat. Dimpotrivă, schemele moștenite au cunoscut o modernizare și diversificare, atrăgând în activități distructive, frauduloase, zeci și sute de persoane. Între timp, fiind informat de mai mulți silvicultori despre fărâdelegile din trecut și prezent, mi-am dat seama că situația reală e mult mai gravă decât îmi imaginam. Pentru mine este clar că majoritatea absolută a angajaților sunt victime ale unor scheme impuse, care îi dezonorează, iar cei care ar trebui să oprească fărâdelegile sunt șantajabili sau se tem să fugărească mafia din păduri. Oricum, la fel este clar, că paharul răbdării e aproape aproape plin, că sunt necesare, în primul rând, voință politică și intervenții radicale ale instituțiilor statului pentru a reforma „Moldsilva” și a salva de la distrugere și jefuire pădurile Moldovei. În această ordine de idei, vin cu următoarele propuneri:

1. Crearea unui grup de experți independenți pentru evaluarea stării reale din Fondul Forestier Național și stabilirea focarelor și nivelului de corupție din „Moldsilva”;

2. Inițierea reformării Agenției „Moldsilva” și transferarea ei în subordinea Ministerului Mediului;

3. Anularea Regulamentului de dare în arendă a pădurilor, Regulament prin care se produce, contrar Constituției, privatizarea pădurilor. O comisie guvernamentală, cu reprezentanți ai societății civile, organizațiilor ecologice și academice, să facă pe teren o evaluare a tuturor contractelor de arendă și a respectării prevederilor contractuale;

4. Dizolvarea Gărzii Forestiere de la „Moldsilva”, ca unul din elementele-cheie în organizarea și asigurarea funcționării procesului de colectare a banilor cash de la silvicultori din contul tăierii pădurilor și transferarea întregului control asupra pădurilor la Inspectoratul Ecologic de Stat și Ministerul de Interne;

5. Curmarea tradiției de folosire a instituțiilor statului împotriva celor care ridică și aduc problemele în spațiul public și asigurarea confidențialității și a integrității fizice tuturor silvicultorilor onești, funcționarilor, inspectorilor și cetățenilor, care vor să depună mărturii despre tăierile ilicite și schemele existente de colectare a banilor cash pentru cei de mai „sus” sau de la „centru”.

Stimată conducere a Republicii Moldova,

Sunt convins că nu vă cer imposibilul. Așteptăm cu toții reînnoirea încrederii în conducerea republicii

și în instituțiile statului. Demolarea și anihilarea schemelor moștenite de la comuniști în toate domeniile vitale ale R. Moldova a devenit mai mult decât un imperativ pentru stat și societate. Fondul Forestier Național, care nu e o excepție, poate fi un început bun de a porni un proces de curățenie și ordine, de a-i face pe cetățeni să se convingă că statul e mai puternic decât grupările criminale. Constituția Republicii Moldova prevede clar că pădurile sunt un bun public și nu o pradă a clanurilor și mafiei silvice.

Vă rog: faceți dreptate pădurilor noastre și reîntoarceți-le poporului!

Cu respect,

Alecu RENIȚĂ,

Semnatar al Declarației de Independență a Republicii Moldova,

Cavaler al Ordinului Republicii

19 iulie 2013